

Εγώ, ο Αύγουστος...

Το έργο μου

Μετά από χρόνια αιματηρών εμφύλιων πολέμων, η Ρώμη χρειαζόταν σταθερότητα. Αντί να επιβάλω την εξουσία μου με τη βία, οργάνωσα την πολιτεία σε νέες βάσεις, ενισχύοντας την κεντρική εξουσία χωρίς να προσβάλλω τα δημοκρατικά αισθήματα των Ρωμαίων. Δε δέχθηκα τον τίτλο του δικτάτορα, αλλά άφησα τη Σύγκλητο και τον λαό να μου απονείμουν αξιώματα που μου επέτρεψαν να ελέγχω το κράτος: ήμουν ύπατος, ανθύπατος, δήμαρχος, imperator, princeps και pontifex maximus. Για να διασφαλίσω την ειρήνη, διατήρησα τη γενική εποπτεία της διοίκησης και του στρατού, ενώ μοίρασα επιμέρους καθήκοντα σε άξιους άνδρες. Οργάνωσα τον στρατό, για την προστασία της Ρώμης συγκρότησα την Πραιτωριανή Φρουρά, μια επίλεκτη στρατιωτική μονάδα για την προστασία της εξουσίας.

Το πολίτευμα που εγκαθίδρυσα, η Ηγεμονία (Principatus), ήταν μια δυαρχία εξουσίας μεταξύ εμού και της Συγκλήτου, αν και στην πραγματικότητα η εξουσία συγκεντρώθηκε στα χέρια μου. Ακόμα φρόντισα για την αναβίωση της γεωργίας, την τήρηση των παλιών ηθών και τον εξωραϊσμό της Ρώμης. Με τις μεταρρυθμίσεις μου, η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία απέκτησε σταθερότητα και δύναμη, ανοίγοντας τον δρόμο για μια νέα εποχή ευημερίας.

Η προσωπικότητά μου

Ήμουν άνθρωπος διορατικός, ικανός να κατανοήσω τις ανάγκες της εποχής μου. Πίστευα πως η Ρώμη έπρεπε να καθοδηγείται από τάξη και πειθαρχία. Δεν ήμουν παρορμητικός ούτε σκληρός κυβερνήτης· προτιμούσα τη συμβιβαστική τακτική από την ωμή επιβολή. Παρότι η εξουσία συγκεντρώθηκε στα χέρια μου, φρόντισα να τη διαχειριστώ με σύνεση, χωρίς να προκαλέσω αντιδράσεις. Δεν επιδίωξα τον τίτλο του βασιλιά, αλλά η δύναμή μου ήταν τέτοια, που ακόμη και όταν προσποιήθηκα ότι θα παραιτηθώ, η Σύγκλητος με ικέτευσε να παραμείνω και με αναγόρευσε Αύγουστο, «Σεβαστό». Εξησα και κυβέρνησα με αυτοσυγκράτηση, διπλωματία και αποφασιστικότητα, διαμορφώνοντας μια αυτοκρατορία που άντεξε αιώνες.

